

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. C., B. C. i K. B.**

oskarżonych z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r.,
skargi obrońcy oskarżonych na wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 7 sierpnia 2018 r., sygn. XXIII Ka [...],
uchylający w części uniewinniającej wyrok Sądu Rejonowego w C.
z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. VII K [...],
i przekazujący w tym zakresie sprawę do ponownego rozpoznania,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. skargę obrońcy oskarżonych pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. zwolnić oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C. wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. VII K [...], uniewinnił oskarżonych od popełnienia zarzucanych im występków z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. i art. 171 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., natomiast oskarżonemu K. B. przypisał czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzył mu karę ograniczenia wolności.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli oskarżyciel publiczny i obrońca oskarżonego K. B..

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2018 r., sygn. XXIII Ka [...], Sąd Okręgowy w K. uchylił zaskarżony wyrok, w zakresie uniewinnienia oskarżonych, i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Ponadto Sąd II instancji zmienił rozstrzygnięcie co do czynu przypisanego K. B. w zakresie kwalifikacji prawnej i wymiaru kary.

Od powyższego wyroku skargę w trybie art. 539a § 1 i 2 k.p.k. wniósł obrońca oskarżonych, zarzucając obrazę przepisu art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. polegającą na uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego oraz przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji, w której nie wystąpiła żadna z przewidzianych tym przepisem przesłanek do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Podsumowując, obrońca oskarżonego wniósł o wydanie wyroku uchylającego zaskarżony wyrok Sądu Odwoławczego w całości i przekazanie sprawy właściwemu Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania w zakresie pkt 1.

W odpowiedzi na skargę Prokurator Prokuratury Rejonowej wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest niedopuszczalna, co powoduje konieczność pozostawienia jej bez rozpoznania.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że akt oskarżenia w przedmiotowej sprawie wpłynął do Sądu Rejonowego w C. w dniu 30 czerwca 2015 r. (k. 624).

Zgodnie z art. 36 pkt 2 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247, ze zm.), w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie tejże ustawy - co nastąpiło z dniem 1 lipca 2015 r. - wniesiono do sądu akt oskarżenia, przepis art. 437 § 2 k.p.k. należało stosować w brzmieniu dotychczasowym do czasu „prawomocnego zakończenia postępowania”. Stanowił on wówczas, że „jeżeli pozwalają na to zebrane dowody, sąd odwoławczy zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty lub uchyla je i umarza postępowanie; w innych wypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (...)”. W sytuacji gdy akt oskarżenia został wniesiony

do sądu po tej dacie (tj. od 1 lipca 2015 r.), to wówczas zastosowanie miał już przepis art. 437 § 2 k.p.k., którego zdanie drugie brzmi: „Uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości”.

Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 437), która weszła w życie w dniu 15 kwietnia 2016 r., w postępowaniach, o których mowa w ust. 1 art. 25 ww. ustawy, stosuje się przepisy rozdziału 55a ustawy zmienianej. Przepis art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. stanowi natomiast, że jeżeli na podstawie dotychczasowych przepisów po dniu 30 czerwca 2015 r. skierowano akt oskarżenia, wniosek o wydanie wyroku skazującego, wniosek o warunkowe umorzenie postępowania lub wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i orzeczenie środka zabezpieczającego, postępowanie toczy się według przepisów dotychczasowych do prawomocnego zakończenia postępowania.

Z powyższego wynika, że z uwagi na treść art. 25 ustawy z dnia 11 marca 2016 r., przepisy rozdziału 55a k.p.k. stosuje się do spraw, w których postępowanie sądowe zostało wszczęte po dniu 30 czerwca 2015 r. (por. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 28 lipca 2016 r., IV KZ 39/16; z dnia 24 sierpnia 2016 r., IV KS 1/16; z dnia 14 września 2016 r., V KS 1/16; z dnia 20 października 2016 r., V KS 2/16; z dnia 22 listopada 2016 r. IV KS 2/16; z dnia 6 marca 2017 r., V KS 2/17).

Ponieważ w sprawie, w której zapadł zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w K., akt oskarżenia został skierowany do Sądu przed dniem 1 lipca 2015 r., skargę, jako niedopuszczalną należało pozostawić bez rozpoznania.

Mając na względzie powyższe okoliczności, należało orzec jak w sentencji.